

Αννή Ζαβιτσάνου

«Το ταξίδι είναι μια ευκαιρία για γνώση»

Από την Πόλα Μαχαίρα

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΗΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, όπου γεννήθηκε, συνεχίστηκε στην Αφρική, όπου μεγάλωσε, και την έφερε πίσω στην Ελλάδα για να σπουδάσει ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών, παράλληλα να δημιουργήσει οικογένεια και ύστερα να διοριστεί στην εκπαίδευση. Όταν πια τα παιδιά της απέκτησαν αυτονομία, άφησε τη διδασκαλία, ξαναγύρισε η ίδια στα θρανία για να πάρει δεύτερο πτυχίο, στη χαρακτική, και άρχισε να ταξιδεύει για να γνωρίσει τον κόσμο.

Πώς γεννήθηκε η αγάπη σας για τα ταξίδια;

Από την ίδια μου την οικογένεια. Ο πατέρας μου έφυγε στα 17 του από την Κεφαλονιά και πήγε για μια καλύτερη ζωή στην Αφρική, στο Βελγικό Κονγκό. Εκεί μεγάλωσα. Ετσι, η αγάπη μου για τα ταξίδια ξεκίνησε από την Αφρική, που ήταν και η πρώτη μου πατρίδα, και από τον πατέρα μου και τη μητέρα μου, οι οποίοι ήταν για την εποχή τους δύο πολύ τολμηροί άνθρωποι που έζησαν στο εξωτερικό για μεγάλο διάστημα. Και μετά, όταν πια γύρισαν στην Ελλάδα, συχνά μας έπαιρναν με ένα αυτοκινούμενο που είχαν τότε και ταξιδεύαμε.

Όταν πια κάνατε δική σας οικογένεια, συνεχίσατε να ταξιδεύετε;

Στην αρχή όχι, γιατί ξεκίνησε το μεγάλο ταξίδι της οικογένειας, που είναι το να μεγαλώσεις δυο παιδιά. Όταν πια έφτασε η εποχή οι γιοι μου να πάνε κατασκήνωση «για να γίνουν άντρες», τότε αρχίσαμε να ταξιδεύουμε με τον σύζυγό μου. Με γαργαλούσε η ιδέα ότι υπάρχει ένας κόσμος γύρω μου και διψάω να τον γνωρίσω. Ο άντρας μου έγινε ο συνοδοιπόρος μου, ο σύντροφός μου και στα ταξίδια.

Επιλέγετε κυρίως «εναλλακτικούς» ή και «κλασικούς» προορισμούς;

Ξεκινήσαμε πολύ κλασικά: πήγαμε στο Παρίσι, στη Ρώμη, στο Αμστερνταμ... Περνώντας ο καιρός όμως, συνειδητοποιήσαμε ότι μας ενδιαφέρουν οι λιγότερο δημοφιλείς τόποι. Όσο πιο παράξενο και πιο δύσκολο ήταν το μέρος, τόσο πιο πολύ μας γοήτευε. Το Μάλι, για παράδειγμα, όπου πήγαμε για το Φεστιβάλ της Ερήμου έξω από το Τομπουκτού, δεν με άφηνε να κοιμηθώ! Ή στην Καμπούτζη, δεν μου κόλλαγε ύπνος γιατί περίμενα να ξημερώσει για να ξαναδώ το Ανγκορ Βατ, αυτόν τον συγκλονιστικό αρχαιολογικό χώρο. Με έλκουν τα μέρη

με πολιτιστικό ενδιαφέρον, που επιπλέον έχουν μια δυσκολία και μια σπανιότητα. Μέρη που όσο περνούν τα χρόνια γίνονται γνωστά και σιγά σιγά χάνουν τη γοητεία τους, αλλοτριώνονται.

Προτιμάτε, λοιπόν, τα ταξίδια της «κόπωσης» και της περιπέτειας.

Έχουν κι αυτό το στοιχείο, αλλά πάντα υπάρχουν τρόποι να χαρείς, να ριλαξάρεις, να πάρεις την ανάσα σου. Όμως κατά βάση είναι ταξίδια που μετά χρειάζεσαι αρκετό διάστημα για να ξαναβρείς το ρυθμό σου. Θέλεις χρόνο για να τα προετοιμάσεις, κόπο για να τα κάνεις, έχουν ρίσκο, δεν είναι 100% ασφαλή και θέτουν σε δοκιμασία ακόμα και την υγεία σου. Εγώ το παίρνω αυτό το ρίσκο γιατί πιστεύω ότι η ζωή είναι τόσο μικρή που αξίζει να το τολμήσω.

Ποια είναι τα πέντε τοπ μέρη που έχετε επισκεφτεί;

Δύσκολο να ξεχωρίσω. Όλοι οι προορισμοί έχουν ενδιαφέρον, αρκεί να τους προετοιμάσεις σωστά και να ξέρεις από πριν γιατί πηγαίνεις εκεί. Πηγαίνεις, για παράδειγμα, στο Μπαλί για να κάνεις σερφ; Εάν πας γι' αυτό το λόγο και κάνεις σερφ και περάσεις καλά, τότε είναι ένα επιτυχημένο ταξίδι. Μου αρέσουν οι προορισμοί που έχουν πολλά ενδιαφέροντα. Η Υεμένη είναι ένας τόπος που έχει αρχιτεκτονικό, θρησκευτικό, πολιτιστικό ενδιαφέρον, έχει τοπίο, έχει τα πάντα. Είναι οίγουρα ένα μέρος που ξεχωρίζω. Όλη η Λατινική Αμερική είναι επίσης πολύ ενδιαφέρουσα, αν και αυτοί οι τόποι έχουν μια σκληράδα. Η Αφρική είναι πολύ όμορφη, αλλά πονεμένη. Αισθάνεσαι πόσο κακό της έχουν κάνει οι άνθρωποι. Όσο για την Ασία, πολιτισμικά είναι πολύ μακριά από εμάς. Η Ιαπωνία, για παράδειγμα, είναι σαν να ταξιδεύεις έτη φωτός μπροστά!

Κάποιος που έχει ταξιδέψει πολύ, συνεχίζει να εκπλήσσεται ή νιώθει ότι τα έχει ξαναδεί όλα;

Όσο ταξιδεύω κι όσο κυλάει η ζωή μου συνειδητοποιώ ότι ελάχιστα γνωρίζω και έχω πάρα πολλά να δω. Αυτό είναι που με γοητεύει και με κάνει να θέλω συνεχίσει να φεύγω. Όσο ταξιδεύεις συνειδητοποιείς ότι ο κόσμος είναι πάρα πολύ μεγάλος, είναι ατέλειωτος, κι αυτά που έχεις να μάθεις είναι πάρα πολλά. Το ταξίδι είναι μια ευκαι-

ρία για γνώση, να γνωρίσεις ακόμα και τον εαυτό σου. Αρα αυτό δεν σταματάει ποτέ.

Σε ποια γωνιά του πλανήτη θα προτεινάτε σε κάποιον να πάει οπωσδήποτε κάποτε;

Αξίζει να αξιωθεί κάποιος να πάει με τα πόδια στο Μάτσου Πίτσου. Είναι κορυφαία στιγμή: μετά από τρία μερόνυχτα να φτάσεις χαράματα και να το δεις να φωτίζεται από το φως του ήλιου. Μαγική είναι και η Σιμπάμ, μία πόλη στην Υεμένη μετά την έρημο της Καουκαμπάν, που αποκαλείται Μανχάταν της Ερήμου. Αποτελείται από επταώροφα κτίρια που φτιάχτηκαν τον 15ο αιώνα και είναι κλεισμένη από ένα τείχος. Ακόμα αξίζει να βρεθείς στην Καμπούτζη και να πας πάλι χαράματα -δεν ξέρω γιατί αυτή η ώρα, όταν ξημερώνει, είναι τόσο συγκλονιστική- και να δεις ο ήλιος να φωτίζει σιγά σιγά το Ανγκορ Βατ.

Το επόμενο ονειρεμένο ταξίδι;

Θέλω πολύ να πάω στο Θιβέτ. Ίσως να είναι ο επόμενος προορισμός μας.

Τι μοναδικό έχει η Ελλάδα που δεν το έχετε συναντήσει πουθενά αλλού;

Το κλίμα και τη θάλασσά της. Όταν ακούω κάποιον να λέει ότι θέλει να πάει να κάνει μπάνια σε ένα εξωτικό μέρος, μου φαίνεται αστείο και αδιανόητο. Ακόμα και η θάλασσα στο Πόρτο Ράφτη, όπου μένω, είναι εκατό φορές καλύτερη από το Μπαλί. Κάνει τόσο ζεστή το καλοκαίρι στην Ελλάδα κι όμως φυσάει λίγο αεράκι και ανασαίνεις. Μοναδικό είναι και το χρώμα που έχει το φως στην Ελλάδα. Τα χρώματα που βλέπω γύρω μου εδώ δεν τα έχω δει αλλού.

Τα ταξίδια σας δίνουν και έμπνευση για δημιουργία;

Ταξιδεύω ζωγραφίζοντας και ζωγραφίζω ταξιδεύοντας. Όταν ταξιδεύω ζωγραφίζω, φωτογραφίζω και προσπαθώ το συναίσθημα που μου γεννιέται μέσα από το ταξίδι να το βάλω μέσα στα έργα μου. Λειτουργούν με ένα λυτρωτικό τρόπο.

Η έκθεση που ετοιμάζετε αποτελείται από τέτοια έργα;

Ναι, στην Γκαλερί 7 (Ζαλοκώστα 7), 7 έως 31 Οκτωβρίου, θα εκθέσω ξυλογραφίες και χαλκογραφίες με θέματα που έχουν προκύψει μέσα από τα ταξίδια μου. ●

ΤΑΞΙΔΙΑ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥΣ Επάνω, με τον σύζυγό της στο Εθνικό Πάρκο Khunjerab στο βόρειο Πακιστάν. Στο κέντρο δεξιά, στην πόλη Χατζάρα της Υεμένης που της έδωσε έμπνευση για δημιουργία χαρακτηριστικών, όπως άλλωστε και το ταξίδι της στην Κίνα (αριστερά). Κάτω, ανακαλύπτοντας την Μποτσουάνα. Στην αριστερή σελίδα, στην Ουσουαγία της Αργεντινής, στο νοτιότερο άκρο της Νότιας Αμερικής.

